

Nebunul

George Coșbuc

- „O vād, o vād! Departe-n vāi
Cu groază-n suflet, Tată sfânt.
Cu părul despletit în vânt - „
Și ochii lui s-aprind vāpāi.
- „Te-nșeală, Medre, ochii tăi;
Nevasta ți-e în mormânt.”

- „Și mâinile-i de mijloc țin
Copilu-n aer ridicat;
Și-aleargă așa, ținând prin sat - „
Și glasu-i slab de plâns e plin.
- „Ce gânduri fără rost îți vin!
Copilul e-ngropat!”

- „Și-mi arde casa! Limbi de foc
Ard lumile lui Dumnezeu;
Cad bârne aprinse-n capul meu - „
Privirea-i stă ținută-n loc.
- „Ei, taci acum! Ai fost proroc
Destul, nu fi mereu!”

- „Sânt cu securi... și-mi vor izbi
Securea-n Cap, că sânt ocnași!
Ești tata meu, să nu mă lași - „
Și-acum fricos în jur privi.
- „Să nu te temi! Ei n-or veni,
Că-n jur ei au ostași.”

Și tata strâns de piept ținea
Pe fiul său. Ofta duios,
Dar lung și crunt de nemilos
În ochii fiului privea.
Iar fiul tremurând stătea,
Plecându-și ochii-n jos.

Era voinic. Ar fi putut
Să arunce-n vāi așa ca-n joc
Pe tată-său, dar sta pe loc
Cu teama cânelui bătut.
El toate, toate le-a pierdut,
Băiat fără noroc!

- „Când îl vedeam pe punte-n sat,

Treceam pe-alături prin părau.

Eu bine lui, el mie rău – „

Vorbea cuminte și-așezat.

– „Era el, Medre, supărat

Pe tine, de flăcău.”

– „Ei, cânele! De m-a voit

Pe mine fata, nu pe el,

Sânt eu de vină? Ba de fel”

Și-acum vorbea grăbit-grăbit.

– „Ei, iar te-aprinzi! E un mișel,

Și lasă-l, că-i ocnit!”

– „Sub țâța stângă vreau să-i pui

Cuțitul... da, să-l potrivesc,

S-apăs și-apoi să-l învârtesc – „

Și iar ardea privirea lui.

– „Ei, taci acum! Să nu mai spui

De el, că te lovesc.”

– „Să-mi horcăie, când i-oi fi pus

Pe piept genunchii amândoi;

Eu vreau să plec să-l văd, apoi – „

Acum sări turbat în sus.

– „Stai, Medre, stai! Sărac de noi,

Ce gânduri te-au răpus!”

E râpă-n fața lor. Târând

Pe tată-său, care-l strângea

De mijloc și-n zădar proptea

Picioarele-n nisip, cătând

Să-l ție-n loc, acum urlând

Spre râpi el se ducea.

Un scurt, sălbatic sforăit

Pe nări, e glasul luptei lor;

Se încleștă teama de omor

Cu furia: se duc grăbit,

Și-acum pe râpi s-au prăbușit

Și tata și fecior!